

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 7Cb/2/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2613208174
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Komadová
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2014:2613208174.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudkyňou JUDr. Dagmar Komadovou v právnej veci navrhovateľa KOVOTVAR, výrobné družstvo, Kúty, Železničiarska 830, IČO: 00 167 461, zastúpeného Advokátska kancelária Doležal & Partners s. r. o., Bratislava, Michalská 9, IČO: 47 253 371, proti odporcovi EKOTECHNIKA FILTER s. r. o., Sklabiná 57, IČO: 44 740 344, zastúpeného JUDr. Jozefom Veselým, advokátom so sídlom vo Veľkom Krtíši, ul. Mierová 1, o zaplatenie 20.659,40 Eur s prísl. a vrátenie filtračného zariadenia a ventilátora takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n ť zaplatiť navrhovateľovi 14.934 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,75 % od 27. 02. 2013 do zaplatenia oproti vráteniu filtračného zariadenia EKOVENT PF 18/12 a ventilátora E/CB 453 navrhovateľom, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Žiadny z účastníkov n e m á na náhradu trov právo.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom navrhovateľ žiadal súd, aby uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu 14.934 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,75 % ročne, ďalej zmluvné pokuty vo výške 720 a 2.100 Eur a 2.905,40 Eur ako náhradu škody s príslušenstvom a nahradiť mu trovy konania. Okresný súd v Senici platobným rozkazom zo dňa 07. 10. 2013 č. k. 6Rob/95/2013-37 uložil odporcovi, aby zaplatil navrhovateľovi žalovanú sumu, proti predmetnému platobnému rozkazu podal v zákonom stanovenej lehote odporca odpor, ktorý v odpore uviedol, že nárok navrhovateľa neuznáva čo do dôvodu a výšky a neuznáva ani odstúpenie od zmluvy o dielo, pričom súdny spor považuje za účelový so snahou získať na úkor odporcu bezdôvodné obohatenie, pričom zmluvu o dielo uzavretú medzi účastníkmi považuje odporca za platnú, kedy od jej uzatvorenia uplynula doba viac ako dvoch rokov a preto je podľa odporcu nelogické, aby bol zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi cenu za dielo, ktoré zhotovil. Poukázal na tú skutočnosť, že odstúpenie od zmluvy je možné iba z taxatívnych dôvodov uvedených v Obchodnom zákonníku, alebo v zmluve o dielo, ktoré má preukázať navrhovateľ, pričom na ňom je dôkazné bremeno, preto žiadal návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietnuť. Navrhovateľ vo svojom vyjadrení zo dňa 24. 02. 2014 k podanému odporu odporcu uviedol, že nesúhlasí s argumentáciou odporcu, ktorou sa snaží poprieť výzvy navrhovateľa týkajúce sa prevzatia diela po odstúpení od zmluvy, poukázal na tú skutočnosť, že z predložených podkladov je zrejmé, že navrhovateľ niekoľko krát písomne vyzval odporcu na demontáž a následné prevzatie nedokončeného diela, pričom odporca napriek skutočnosti, že dielo nespĺňa zmluvne dojednané parametre a požiadavky nepodnikol čo by len minimálne kroky smerujúce k riadnemu splneniu svojho záväzku. Zároveň uviedol, že dielo nebolo riadne dokončené, protokolárne odovzdané, je trvalo nefunkčné, nespôsobilé riadnej prevádzky, poukázal na ustanovenie § 324 a nasl. Obchodného zákonníka, k odstúpeniu od zmluvy navrhovateľom uviedol, že odporca si

písomnosť, ktorým odstúpil navrhovateľ od zmluvy prevzal, pričom navrhovateľ uskutočnil odstúpenie od zmluvy v súlade s právnymi predpismi podložené relevantnými dôvodmi, ktoré predstavujú podstatné zanedbanie povinnosti riadne a včas vykonať dielo, dodať podklady a atesty k jeho prevádzkovaniu, ako aj zjavnej nadmernej poruchovosti diela. Poukázal tiež na tú skutočnosť, že dielo nebolo riadne a kompletne odovzdané a prevzaté navrhovateľom na základe preberacieho protokolu, pričom už len tento samotný fakt bez ďalšieho oprávňoval navrhovateľa k odstúpeniu od uzatvorenej zmluvy o dielo. Pokiaľ sa týka zmluvných pokút, poukázal na ustanovenie § 351 Obchodného zákonníka, kedy odstúpenie od zmluvy sa nedotýka ustanovení, ktoré majú podľa prejavenej vôle strán, alebo vzhľadom na svoju povahu trvať aj po ukončení zmluvy, porušenie zmluvných povinností a z tohto titulu uplatňovaných zmluvných pokút nastalo tým, že odporca riadne a včas dielo nevykonával v súlade s podmienkami určenými v zmluve o dielo, pričom pokiaľ sa týka špecifikácie náhrady škody, jedná sa o škodu vzniknutú dodatočne vykonanými zväračskými, zámockými a natieračskými prácami na odprašovacom zariadení. Zároveň vo svojom vyjadrení navrhovateľ zo dňa 13. 03. 2014 súdu oznámil, že na základe predzmluvných jednaní účastníkmi uzatvorili zmluvu o dielo, pričom si tieto vopred dojednali čo bude predmetom diela a to najmä v mailovej korešpondencii (poukázal na správu zo dňa 10. 08. 2011) a na základe dohody o predmete a cene diela uzavreli 07. 10. 2011 písomnú zmluvu o dielo, pričom podrobnejšia technická špecifikácia diela mala byť uvedená v prílohe č. 1 Zmluvy o dielo, ktorá mala byť vyhotovená odporcom, čo mimo iného vyplýva aj z povahy samotnej veci, keďže odporca bol v predmetnom zmluvnom vzťahu zhotoviteľom, ako jediný bol objektívne schopný predmet zhotovovaného diela do podrobných technických parametrov špecifikovať. Navrhovateľ uviedol, že napriek mnohým urgenciám, príloha č. 1, ktorá obsahuje technickú špecifikáciu predmetu diela nebola mu predložená, preto ani touto nedisponuje, v predmetnom vyjadrení navrhovateľ ďalej uviedol, že napriek skutočnosti, že uvedené dokumenty sa z formálneho hľadiska nenachádzajú v dispozícii navrhovateľa má za to, že obsah týchto dokumentov nie je pre predmetný súdny spor podstatný, keďže predmet diela bol medzi zmluvnými stranami nesporným spôsobom dojednaný a bol im preukázateľne známy. Zároveň však ďalej navrhovateľ uvádza, že odporca nesplnil svoj záväzok spracovať a odovzdať navrhovateľovi technickú špecifikáciu predmetu diela, pričom nespĺnenie formalizovaného vyhotovenia a zapracovania v komunikácii zmluvných strán vopred písomne dojednanej špecifikácie predmetu diela do predmetných dokumentov považuje navrhovateľ za závažné porušenie zmluvy a povinnosti odporcu.

Na pojednávaní sa navrhovateľ pridrižoval podaného písomného návrhu a ďalej uviedol, že medzi účastníkmi došlo k uzatvoreniu zmluvy o dielo, predmetom tejto bolo vyhotovenie odprašovacieho zariadenia v zmysle technickej dokumentácie, pričom následne v dôsledku porušenia viacerých ustanovení predmetnej zmluvy o dielo najmä porušenie riadne a včas dielo odovzdať ako aj z dôvodu nefunkčnosti tohto diela navrhovateľ od zmluvy odstúpil a v dôsledku odstúpenia od zmluvy sa domáha vrátenia ním zaplatenej sumy za zhotovenie diela, zároveň zmluvných pokút, ktoré vyplývajú z článku 5, resp. 7 uzatvorenej zmluvy o dielo a náhrady škody, ktorá predstavuje škodu, ktorá im vznikla z titulu nákupu filtrov, ktorými bolo potrebné nahradiť staré filtre.

Odporca na pojednávaní žiadal, aby súd návrh navrhovateľa zamietol, poukázal jednak na vady návrhu, ako aj na tú skutočnosť, že predmetný spor má 3 aspekty, jednak právny, skutkový ako aj technický, pričom pokiaľ sa týka právneho aspektu je nesporné, že zmluva písomne vyhotovená bola zmluvnými stranami podpísaná až potom ako samotné dielo bolo dodané a prevzaté, pretože k odovzdaniu a prevzatíu diela došlo len na základe písomnej objednávky a predchádzajúcich technických dojednaní, ktoré boli odkonzultované obidvomi zmluvnými stranami tým, že odporca dielo dodal, namontoval ho na miesto určené navrhovateľom, pričom navrhovateľ toto dielo skoro dva roky používal s tým, že v priebehu používania tohto došlo k výmene filtrov za výkonnejšie. Zároveň, pokiaľ ide o skutkový stav, uviedol, že navrhovateľ nikdy nepopieral, že by nemal návod na použitie predmetného zariadenia, že im tento návod nebol dodaný, pričom poukázal na rozhodnutie Slovenskej inšpekcie životného prostredia, ktoré sa týka zmeny integrovaného povolenia a z ktorého vyplýva, že takéto rozhodnutie by nebolo vydané pokiaľ by prevádzka nespĺňala potrebné kritéria. Tiež poukázal na technickú stránku, pričom podľa jeho názoru, aj pokiaľ by bolo návrhu navrhovateľa vyhovené, nebolo by spravodlivé, aby odporca zaplatil hodnotu nového diela, ako aj náklady na filtre, ktoré boli dodané a obdržal by späť len zostatok demontovaného zariadenia.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom štatutárnych zástupcov navrhovateľa a odporcu, výsluchom svedkov U. Ž., F. T., oboznámením sa s výpismi z Obchodného registra účastníkov, Zmluvou o dielo zo dňa 07. 10. 2011, platným rozkazom, odporom odporcu, vyjadreniami navrhovateľa, prílohou

obálkou na č. I. 89, uznesením Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 09. 10. 2014 na č. I. 197 a rozhodnutím Slovenskej inšpekcie životného prostredia zo dňa 13. 07. 2011.

Svedkyňa U. Ž. na pojednávaní dňa 26. 05. 2014 uviedla, že pracovala u navrhovateľa ako vedúca investičného oddelenia do marca 2012, ďalej uviedla, že zariadenie na filtrovanie vzduchu v starej zinkovni si objednal navrhovateľ u odporcu, pričom sa jednalo o zhotovenie takéhoto zariadenia aj o jeho montáž, avšak presne nevie, uviedla, že však vie toľko, že štatutárny zástupca odporcu sa dostavil na miesto samé, zariadenie namontoval, potom toto zariadenie bolo spustené do prevádzky, pričom v prevádzke boli nejaké problémy a ona sama žiadala, aby pán H., teda štatutárny zástupca odporcu doplnil dokumentáciu o samotnom filtračnom zariadení, lebo toto nebolo dodané, pričom bol dodaný len prospektový materiál a navrhovateľ nemal k dispozícii všetky informácie, ktoré by boli potrebné či už k prevádzke zariadenia, ale aj k jeho údržbe. Túto dokumentáciu neobdržala ani štatutárna zástupkyňa, riaditeľka S. a to v takom rozsahu v akom to bolo potrebné, ďalej uviedla, že si spomína, že boli problémy s prevádzkou, bolo potrebné niečo meniť, neodsával sa dobre prach, vzduššina, musel sa meniť ventilátor a bol problém aj s dĺžkou odsávacieho zariadenia, teda komína, toto malo vplyv na ťah vzdušniny. Ďalej uviedla, že odporca mal navrhovateľovi dodať pasport, čo predstavuje dokumentáciu k samotnému zariadeniu, teda k stroju, ktorá by mala uvádzať úplne presný popis stroja, tiež aj popis na obsluhu a údržbu a technické parametre s výstupnými hodnotami odsávanej vzdušniny a samotného vzduchu. Ďalej uviedla, že predmetné zariadenie, teda filter fungoval v čase, keď ona pracovala na uvedenej prevádzke s problémami a prácu nemohli vykonávať v takej kapacite ako to malo byť, lebo filter nedostatočne odsával a vlastne išiel len na polovičný výkon. Tiež uviedla, že nedodanie odovzdacieho protokolu a samotnej celej dokumentácie malo vplyv na rozhodnutie Slovenskej inšpekcie životného prostredia, pokiaľ sa týka zmeny integrovaného povolenia, ďalej uviedla, že od odporcu obdržala prospekt týkajúci sa zariadenia, ktorý však sa používa napríklad na výstavách, resp. ako propagácia toho, ktorého výrobku.

Svedok F. T. na pojednávaní dňa 26. 05. 2014 uviedol, že pracoval u navrhovateľa ako vedúci výroby do decembra 2013, s odporcom, jeho štatutárnym zástupcom spolupracoval a to pri dodávke zariadenia, ktoré mal zhotoviť odporca, ktorý aj toto zhotovil, dopravil a mal následne na starosti prevádzku po tom, ako zariadenie, ktoré zhotovil odporca bude spustené do prevádzky. Uviedol, že potom ako bol namontovaný filter, teda zariadenie, ktoré doručil odporca bolo zistené, že toto zariadenie je nejakým spôsobom poddimenzované, nestačilo kapacitne odsávať splodiny z obidvoch strán, jedná sa o splodiny, ktoré vznikajú vo výrobnom procese, pričom jednu z pecí museli odstaviť a zariadenie, ktoré namontoval odporca kapacitne nestačilo na odsávanie splodín, dochádzalo k zadymovaniu a uvedené sa zistilo po uplynutí asi jedného dňa po spustení prevádzky filtračného zariadenia a to potom ako sa začalo v plnej funkcii zariadenie prevádzkovať. Zistili, že zariadenie nestačí splodiny odsávať. Uviedol, že odporca bol upozornený na uvedenú skutočnosť, uviedol, že podľa prevádzkového poriadku filtre v predmetnom zariadení sa mali čistiť jedenkrát za týždeň, avšak oni ich museli čistiť jedenkrát za pracovnú zmenu. Ďalej uviedol, že bol namontovaný cyklón, ktorý však tiež nespĺňal potrebné funkcie a situácia bola stále rovnaká, tento cyklón sa na pokyn štatutárneho zástupcu odporcu demontoval, tiež uviedol, že filtračné zariadenie, ktoré dodal odporca sa používalo, avšak ich prevádzka nemohla byť spustená na plný výkon. Uviedol tiež, že boli určité vady na zvaroch a otváracích dvierkach, čo malo tiež vplyv na chod filtračného zariadenia, toto zariadenie sa podľa svedka využívalo až do apríla, resp. mája roku 2013. Ďalej uviedol, že filtračné zariadenie, ktoré bolo namontované a spracované odporcom bolo namontované niekedy začiatkom decembra 2011, uviedol, že prevzal dodací list, montážny list ohľadom montáže a prevádzkového poriadku od odporcu.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že pôvodne sa navrhovateľ domáhal zaplata 20.659,40 Eur s príslušenstvom, z toho 14.400 Eur, sumu, ktorú zaplatil ako cenu za vykonané dielo plus 534 Eur, cenu ventilátora, ďalej sa domáhal zaplata zmluvnej pokuty vo výške 720 a 2.100 Eur, ako aj náhrady škody vo výške 2.905,40 Eur, pričom podaným návrhom zo dňa 20. 08. 2014 žiadal, aby súd pripustil zmenu návrhu a domáhal sa zaplata istiny vo výške 14.934 Eur s príslušenstvom, ďalej zaplata 720 Eur a 2.100 Eur s príslušenstvom a 2.905,40 Eur, zároveň sa domáhal zaplata súdneho poplatku vo výške 1.239,50 Eur a trov právneho zastúpenia, ako aj uloženia povinnosti vrátiť odporcovi predmet diela podľa zmluvy o dielo uzatvorenej medzi navrhovateľom ako objednávateľom a odporcom ako zhotoviteľom dňa 07. 10. 2011 a to filtračného zariadenia EKOVENT PF 18/12 komplet a ventilátor E/CB 453 a to v stave, v akom sa nachádza ku dňu vyhlásenia rozsudku. Predmetnú zmenu návrhu súd pripustil svojim rozhodnutím zo dňa 09. 10. 2014 č. k. 7Cb/2/2014-197, ktoré rozhodnutie

nadobudlo právoplatnosť dňom 31. 10. 2014. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporca dodal navrhovateľovi dielo a to filtračné zariadenie EKOVENT PF 18/12 BV a ventilátor U/ CB 453, pričom z výsluchu svedka F. T. súd zistil, že predmetné zariadenie, ktoré zhotovil zhotoviteľ, teda odporca, tento dodal navrhovateľovi a uvedené zariadenie namontoval tak, ako to uviedol svedok F. T. pri svojom výsluchu dňa 26. 05. 2014, začiatkom decembra 2011. Uvedenému nasvedčuje i tá skutočnosť, okrem svedeckej výpovede svedka T. aj mailová komunikácia medzi svedkom T. a štatutárnou zástupkyňou navrhovateľa (viď na č. I. 93 z 12. 12. 2011). Z výsluchu tohto svedka, teda F. T. bolo zároveň preukázané, že predmetné zariadenie dodal odporca vo výrobných priestoroch navrhovateľa, pričom zariadenia, dodací list, ako aj montážny list ohľadne montáže a prevádzkový poriadok prevzal svedok T.. Z výsluchu štatutárneho zástupcu odporcu mal súd preukázané, že tento mailovou ponukou zo dňa 25. 07. 2011 predložil štatutárnej zástupkyňi navrhovateľa na jej mailovú adresu cenovú ponuku filtračného zariadenia EKOVENT PF 18/12 BV spolu s technickými údajmi, na základe predmetnej ponuky, tak ako to vyplýva aj z výsluchu štatutárnej zástupkyne navrhovateľa došlo následne k uzatvoreniu zmluvy o dielo a to dňa 07. 10. 2011, pričom pokiaľ odporca tvrdil, že zmluva bola vyhotovená a podpísaná zmluvnými stranami až potom ako bolo dielo dodané a prevzaté, keďže k odovzdaniu a prevzatíu diela došlo len na základe písomnej objednávky a predchádzajúcich technických záležitostí odkonzultovanými obidvomi stranami, odporca túto skutočnosť nepreukázal, nakoľko odovzdanie a namontovanie diela potvrdil svedok T., ktorý bol fakticky prítomný v čase odovzdávania tohto diela a ktorý potvrdil, že toto dielo bolo namontované a odovzdané začiatkom decembra 2011, zmluva medzi účastníkmi, teda zmluva o dielo bola uzavretá dňom 07. 10. 2011, pričom však, pokiaľ sa týka predmetnej zmluvy o dielo zo dňa 07. 10. 2011 uvedenú zmluvu súd považoval za neplatnú a to najmä s prihliadnutím na to, že predmetná zmluva neobsahuje podstatnú náležitosť zmluvy o dielo, ktorou je okrem iného vymedzenie diela. V tejto súvislosti súd poukazuje na samotný vznik zmluvy o dielo, na ktorý sa vyžaduje jednak súhlasný prejav vôle na obidvoch zmluvných stranách, čo sa týka podstatných náležitostí zmluvy. Medzi podstatné časti zmluvy o dielo patrí jednak teda určenie zmluvných strán, ďalej je to vymedzenie diela, ďalej je to záväzok zhotoviteľa vykonať pre objednávateľa dielo a ďalej záväzok objednávateľa zaplatiť zhotoviteľovi cenu za vykonanie diela. V tejto súvislosti súd poukazuje na článok 2 Zmluvy o dielo, kedy podľa bodu I. tohto článku sa zhotoviteľ zaviazal v rozsahu a za podmienok dojednaných v tejto zmluve pre objednávateľa zhotoviť, dopraviť, namontovať a uviesť do trvalej prevádzky v mieste stavby konečného odberateľa dielo špecifikované v prílohe č. 1, za čo sa objednávateľ zaväzuje zaplatiť cenu diela. Podľa bodu 2 článku II predmetnej zmluvy, zhotovením diela sa podľa uvedeného článku rozumie zhotovenie a odovzdanie zariadenia podľa špecifikácie v prílohe č. 1 tejto zmluvy a príslušnej sprievodnej dokumentácie do sídla konečného odberateľa. Z uvedeného ustanovenia predmetnej zmluvy je nesporné, že súčasťou zmluvy o dielo mala byť príloha č. 1 a takýto dokument v zmluve absentuje. Je nesporné, že presná špecifikácia diela, podrobnejšie určenie vlastností predmetu diela, najmä parametrov, ktoré má toto dielo dosiahnuť je kritériom najmä na to, aby sa potom mohlo posúdiť, či sa dosiahol výsledok dohodnutý v zmluve, alebo či má dielo vady. Preto potom podľa názoru súdu a vyplýva to aj z predmetnej zmluvy o dielo, bolo nutné a potrebné dielo v zmluve riadne zadefinovať a precizovať, aby bolo možné podľa toho potom skutočné dielo so zadefinovaným výsledkom porovnať. Preto potom podľa názoru súdu zmluva o dielo uzavretá medzi účastníkmi zo dňa 07. 10. 2011 je neplatná.

Podľa ustanovenia § 536 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie. Pojmovým znakom zmluvy o dielo je odplatné zhotovenia diela. Medzi podstatné časti zmluvy patrí určenie zmluvných strán (objednávateľ a zhotoviteľ) určenie diela a záväzok objednávateľa zaplatiť cenu. Súd s prihliadnutím na vyššie uvedené dospel k záveru, že v dôsledku absencie podstatnej náležitosti zmluvy- určenie diela je zmluva o dielo zo dňa 07. 10. 2011 neplatná, podľa názoru súdu, ako už bolo vyššie uvedené, predmet zmluvy nebol špecifikovaný, resp. mal byť špecifikovaný v prílohe č. 1, ktorá mala byť súčasťou zmluvy o dielo, pričom táto príloha č. 1 absentuje a tak ako to potvrdili účastníci konania, ani táto príloha v predmetnej zmluve predložená a doručená nebola.

Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom, alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

Vo všetkých prípadoch neplatnosti právnych úkonov, ktoré nie sú uvedené v ustanovení § 40 a) Občianskeho zákonníka ide o absolútnu neplatnosť. Absolútna neplatnosť právnych úkonov vyjadruje verejný záujem, pričom za rozlišovacie kritérium absolútnej a relatívnej neplatnosti možno označiť

charakter chránených záujmov a ich intenzitu spojenú s primeranosťou aplikácie právnych noriem, ktoré tieto záujmy vyjadrujú. Pre absolútnu neplatnosť právnych úkonov podľa platnej právnej úpravy je charakteristické, že nastáva priamo zo zákona (ex lege), pôsobí od počiatku (ex tunc), súd na ňu prihliada z úradnej povinnosti (ex offa). Porovnaním zmluvy o dielo uzatvorenej dňa 07. 10. 2011 medzi navrhovateľom a odporcom, súd dospel k záveru, že predmet zmluvy nebol konkretizovaný a tento nedostatok spôsobuje absolútnu neplatnosť tejto zmluvy. Súd v tejto súvislosti prihliadol aj na vykonané dokazovanie, na priebeh konania, kedy vlastne mal preukázané, že odporca predložil cenovú ponuku s technickými údajmi zariadenia navrhovateľovi, jednalo sa však len o ponuku, pričom k uzatvoreniu zmluvy došlo až následne 07. 10. 2011. Predmetné zariadenie bolo následne odporcom dodané a namontované začiatkom decembra 2011 v sídle navrhovateľa, pričom v tejto súvislosti súd poukazuje na výsluch svedkyne Žákovej na pojednávaní 26. 05. 2014, kedy svedkyňa uviedla, že žiadala odporcu o predloženie dokumentácie o filtračnom zariadení, keďže takáto dodaná nebola a odporca dodal len prospekt a nemali k dispozícii všetky informácie, ktoré boli potrebné k prevádzke zariadenia a jeho údržbe. Podľa vyjadrenia svedkyne sa jednalo o prospekty, ktoré sa využívajú na rôznych výstavách, resp. pri propagácii výrobkov.

Podľa názoru súdu, keďže zmluva o dielo uzavretá medzi účastníkmi dňa 07. 10. 2011 je absolútne neplatná, navrhovateľ si nemôže úspešne uplatniť nárok na zaplatenie zmluvných pokút podľa príslušného článku takto neplatnej zmluvy o dielo a preto v tejto časti návrh navrhovateľa, ktorým si uplatňuje zaplatenie zmluvných pokút 720 Eur a 2.100 Eur zamietol.

Podľa ustanovenia § 373 Obchodného zákonníka, kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť. Keďže si navrhovateľ uplatnil náhradu škody vo výške 2.905,40 Eur, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku ním učených opatrení potrebných na odvrátenie škody, ktorá konaním odporcu hrozila, jednalo sa o náklady spočívajúce v zväračských, zámočnických, natieračských prácach na odprašovacom zariadení, ako aj v nákladoch vynaložených na materiál, či nákladoch spočívajúcich v čistení filtrov v súlade s článkom 13 ods. 3 Zmluvy o dielo, súd opätovne poukazuje na absolútnu neplatnosť uvedenej zmluvy a teda navrhovateľ si nemôže úspešne uplatniť nárok na náhradu škody podľa vyššie citovaného článku neplatnej zmluvy. Je potrebné uviesť, že zodpovednosť za škodu v Obchodnom zákonníku je upravená len ako zodpovednosť za porušenie povinnosti zo záväzku, pričom za škodu zodpovedá ten, kto poruší povinnosť zo záväzku a to z obchodných záväzkov. Náhrada škody je viazaná na existenciu záväzku a je jedným z dôsledkov jeho porušenia. Pre vznik nároku na náhradu škody podľa Obchodného zákonníka je potrebné, aby boli kumulatívne splnené základné predpoklady, ktorými sú jednak porušenie právnej povinnosti, skutočný vznik škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody a neexistencia okolností vylučujúcich zodpovednosť za škodu. Navrhovateľ si náhradu škody uplatňuje v súvislosti s porušením právnej povinnosti spočívajúcej v porušení povinnosti zo záväzkového vzťahu, t. j. zo zmluvy konkrétne článku 13 ods. 3 Zmluvy o dielo zo dňa 07. 10. 2011 a keďže v danom prípade ide o neplatnú zmluvu o dielo, podľa názoru súdu z takto neplatnej zmluvy o dielo nemôže navrhovateľ vyvodzovať nárok na náhradu škody, keďže chýba jeden zo základných predpokladov a to porušenie právnej povinnosti. Preto potom súd návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie 2.905,40 Eur zamietol.

Zároveň je ešte potrebné uviesť, pokiaľ navrhovateľ odstúpil od zmluvy o dielo zo dňa 07. 10. 2011, keďže je predmetná zmluva absolútne neplatná, právny úkon, ktorým je odstúpenie od tejto zmluvy je neplatným právnym úkonom.

Podľa ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná, alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko čo podľa nej dostal. V súlade s citovaným ustanovením zákona súd rozhodol o povinnosti vrátiť navrhovateľovi ním zaplatenú cenu za dielo a zároveň rozhodol aj o povinnosti navrhovateľa vydať odporcovi predmetné filtračné zariadenie EKOVENT PF 18/12 a ventilátor E/CB 453, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Dôvodom vyššie uvedeného postupu pri rozhodovaní bola tá skutočnosť, že ustanovenie § 457 ods. 1 Občianskeho zákonníka určuje ako pravidlo vzájomnú viazanosť práv a povinností účastníkov z neplatnej, či zrušenej zmluvy. Právo jednej zmluvnej strany na vydanie poskytnutého plnenia je teda podmienené povinnosťou vrátiť druhej zmluvnej strane to, čo podľa zmluvy od nej prijala. Zo zákona tak vzniká synalagmatický záväzok, v ktorom je povinnosť oboch strán na plnenie na sebe vzájomne viazaná. Súd mal nesporne preukázané, že navrhovateľ zaplatil odporcovi celkom 14.934 Eur a preto aj v súlade s vyššie

citovaným ustanovením § 457 Občianskeho zákonníka súd rozhodol o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi uvedenú sumu. Zároveň súd rozhodol aj o povinnosti navrhovateľa vydať odporcovi predmetné odporcom dodané filtračné zariadenie EKOVENT a ventilátor. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že pokiaľ by bola zmluva, ktorá bola uzavretá dňa 07. 10. 2011 vyhodnotená ako platná, došlo by v dôsledku odstúpenia od zmluvy o dielo k zániku právneho vzťahu medzi odporcom ako zhotoviteľom a navrhovateľom ako objednávatelom z uzavretej zmluvy o dielo a aj v dôsledku zrušenia zmluvy by boli účastníci tejto povinní vrátiť druhému všetko čo podľa nej dostali.

Súd tiež uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi príslušný úrok z omeškania zo žalovanej sumy od 27. 02. 2013 (výzva na vrátenie finančných prostriedkov po odstúpení od zmluvy vid' č. I. 25 a nasl.) kedy sa odporca dostal do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia. Výška úroku z omeškania uplatnená navrhovateľom predstavuje 9,75 %, ktorú si navrhovateľ uplatnil ako sadzbu fixných úrokov z omeškania (t. j. po 01. 02. 2013). Keďže je odporca v omeškaní s plnením peňažného dlhu, súd mu uložil zaplatiť aj príslušný úrok z omeškania.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. a keďže mal navrhovateľ vo veci úspech len čiastočný (uplatňoval si 20.659,40 Eur, súd mu priznal 14.934 Eur, čo predstavuje pomer úspechu 3 k 1/4 , čo v konečnom dôsledku predstavuje právo na náhradu účelne vynaložených trov vo výške 2/4), preto potom súd rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Banskej Bystrice a to v písomne v štyroch o vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. I, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno navrhnúť exekúciu.